

ABONAMENTUL

Pe un an . . . 24 Cor.
Pe jum. an . . . 12 "
Pe o lună . . . 3 "

Num. de Distribuție
Pe un an . . . 4 Cor.
Pentru România și
America . . . 10 Cor.

Num. de zi pentru Ro-
mania și străinătate pe
un an 40 franci.

TRIBUNA

REDACȚIA
și ADMINISTRAȚIA
Deak Ferenc-utca 20.

INSERTIUNILE
se primesc la adminis-
trație.

Manuscripte nu se in-
polază.

Telefon pentru oraș și
comitat 502.

Politica Rusiei.

(R.) Oraș, dar mai ales capitală, nu prea își poate închipi nimeni fără vre-un fluviu ori să aibă cel puțin râu mai de seamă. Fără această arteră orașul cu gren poate propăși.

Tot așa: stat mare și orice țară, fără să aibă acces la mare, e ca străns în curele, la grația și dispoziția celorce au drumul imens al mărilor și oceanelor.

Iată de ce e lesne de înțeles, că pentru imperiul rusesc e condiție de viață să aibă drum larg și liber în lumea mare.

Di Stere, în articolul ce-am reprodus din »Viața Românească« arată foarte sugestiv aceasta.

Ca un bălaur stă Rusia cu brațele deschise asupra nordului Europei și Asiei. În două continente i-ar trebui drum la mare, porturi sigure, adăposturi pentru flota sa de războiu și pentru corăbiile comerciale. O sută de ani a luptat cu tenacitate, până a putut lua în stăpânire țărmii de nord ai Mării Negre și cumplit de mult sânge a vărsat nu mai departe decât la 1853 pentru păstrarea hotarelor sale dela sud, hotare țărmurite de mări.

Și înainte, dar mai ales de jumătate de secol încoace, întreaga stăruință și-a pus-o apoi, să înainteze spre — Constantinopol. După luarea Plevnei — meritul este al regelui Carol și al bravei sale oștiri — ajunse până sub zidurile Constantinopolului. Tratatul dela San Stefano a fost însă schimbat la congresul din Berlin, și deși ieșită vic-

toriasă dintr'un războiu, Rusia nu s'a simțit destul de tare pentru a înfrunta voința marilor puteri, cari o siliră să primească dispozițiunile congresului dela Berlin. A fost însă destul de mizerabilă pentru a răpi României Basarabia... Dacă nu poate fi stăpână pe Bosfor și Dardanele, cel puțin să fie mai aproape de visul său, de Cornul de aur...

După cum la 1777 Austria a oprit-o în drumul spre Constantinopol, luând în stăpânire Bucovina, tot așa sub marele bărbat Brătianu, se ridică enorme greutăți în drumul Rusiei spre Tarigrad: Fortificațiile de pe valea Siretului și dela București. Era apoi Tripla alianță, încheiată anume pentru a pune stavilă politice de expansiune rusești...

Vrând, nevrând, deci, Rusia și-a căutat compensațiuni în orientul depărtat.

Dacă i-s'a închis drumul din sud-estul Europei, drum care a costat viața atâtor cazaci, a făcut ce a făcut și a pus mâna pe — Port-Arthur.

Nu luptând, ci prin viclesug, ori cum se mai zice: prin diplomație! Victoria, la 1895, o câștigară japonezii, cari formal zdrobiseră puterea imperiului cersesc; diplomația europeană cumpeni însă lucrurile așa fel, ca rodul să-l culeagă — Rusia.

Să-i dăm de lucru în Azia, ca să fie pace sigură în orientul Europei — așa ziceau marile puteri europene. Dar făcuseră socoteala fără a lua în seamă pe japonezi, cari peste zece ani au tras, cu tunul și cu baioneta, dungă peste socoteala dela 1895, așa că azi nimeni nu s'ar mai încumeta să

procească vremea când le-ar mai veni rușilor pofta să viseze de recucerirea Port-Arthur-ului.

E fatal însă ca să se gândească astfel cu atât mai mult la testamentul lui Petru cel Mare, să-și îndrepte iarăși privirile spre semiluna de pe fosta catedrală sfânta Sofia...

Multe de toate are Rusia, îndeosebi soldați, câtă frunză și iarbă! Dar n'are bani. Toate bugetele sale se saldează cu deficit și pentru a se reculege, mai ales în ce privește armata, îi trebuiesc bani enormi de mulți.

Când se simte însă în aier miros de praf de pușcă, bancherii Europei nu împrumută bani. Anexarea Bosniei și Herțegovinei, precum și celelalte evenimente din Balcani, chiar și distracțiunile de războiu ale sârbilor, au indispus cercurile financiare.

Iată taina vorbirei lui Iswolsky.

A spus-o fără înconjur: din cauza anexării Bosniei și Herțegovinei, Rusia nu-și va întrerupe bunele relațiuni cu Austro-Ungaria. Ca să-și mângâie însă frații din Balcani, i-a asigurat că se va ține conferința europeană, care le va da oarecari compensațiuni.

Multe-s de crezut, din câte spune Iswolsky. Dar ca Austria să se învoiască la compensațiuni teritoriale în favorul Sârbiei ori Muntenegrului, mai ales după ce se va fi împăcat cu Turcia, asta nu ne vine să presupunem.

În tot cazul, însă tenorul vorbirii lui Iswolsky este — pacea. A avut cuvinte bune nu numai pentru aliații Rusiei, ci, peste tot, a ținut să producă impresia că

FOIȚA ZIARULUI »TRIBUNA«

Din valorile vieții.

De Ioan Slavici.
(Urmare.)

Încă mai rară în felul ei eră cuvânta lui. Modest și foarte rezervat, dar totdeauna atent și îndatoritor, un om, care toate le vede și nimic nu uită. El vorbea puțin, dar totdeauna răspicat și încet și mai ales în vocea lui se dedea pe față firea cea duloasă, pentru care Bucura-l iubea atât de mult. Eră destul să-ți zică el »Bună ziua« pentru ca să întri cu voie bună în »salonul« dlui Nedelcu și să ieși cu gândul de a te mai întoarce.

Deși potolit însă și foarte cu măsură, el eră sprinten și atât de îndemânat, încât ar fi fost în stare să restorne în dosul tău scaune și mese fără ca să le auzi căzând.

Așa-și închipuie el, că trebuie să fie un bărbier adevărat.

Mai e însă un lucru ce n'are să-l lipsească bărbierului.

Una din părțile neplăcute ale vieții e nevoia de a sta la bărbier, ca să te radă ori poate chiar să te tundă. — Mare canon! — Bărbierul cum se cade are dar să-și facă treaba nu numai bine, ci totodată și lute, cu cât se poate de puțină pierdere de timp. Mai are apoi să știe multe de toate și să cunoască multă lume, ca să poată scurta la nevoie timpul și cu vorba.

»Tragi meru cu urechea, — își zisea Bucur, — pricezi dela unul una, dela altul altu, faci când nu te întrebă nimeni nimic, dar știi să dai răspuns când îți se face vre-o întrebare.«

»Nu i se mai ura dar când nu eră lume'n »salon«: citia, dar nu rămâne ca mai înainte, ci pe ales și ziare, ca să fie totdeauna în curent cu cele ce se petrec, și cărți, din cari aduna cunoștințe, ca să nu stea bleg când vorba vine la lucrul mai serios.«

»O, Doamne, — își zicea adeseori, — par'că numai în școală se poate învăța!«

Învăță el și fără de dascăl și-o făcea cu spor. La vârsta de șapte-spre-zece ani eră nu numai bărbier de o rară îndemânătate ci totodată și om, cu care ori-și-cine stătea cu plăcere de vorbă.

Când aveă liber, Bucur se ducea pe acasă, și cea mai mare mulțămire a lui eră să iasă cu părinții lui în lume ori să steie cu dânsii de vorbă. În apropierea lor se simțea într'o atmosferă oarecum caldă, care-l mulă, încât îi venia adese-ori să plângă. Mai ales Bucura nu știa, unde să-l pună și ce să-l facă, și eră totdeauna amețită când îi vorbea cineva despre dânsul: cum să nu se fi simțit fericită când stă cu el și mai ales când lumea o vedeă cu dânsul!?

Într'una din zile, ducându-se acasă, a găsit la părinții săi pe părintele Agaton, un călugăr din Sfântul Munte, care venise prin țară să adune jertfe de bună voie pentru schitul românesc de acolo.

Bucur nu eră religios. Nici că aveă de unde să fie, căci nici la casa părinților lui, nici în școală, nici în societate nu fusese îndrumat spre religiozitate. Chiar și dac'ar fi fost însă îndrumat, celise prea multe pentruca să-și fi putut păstra ismăntâmul religios, și adese-ori își zicea în gândul lui, că poate omul să fie foarte cum se cade

și fără ca să fie religios. Aveă dar și el, ca foarte mulți, slăbiciunea de a-și bate joc de cele bisericesti, de preoți și cu atât mai vătos de călugării, care își petrec viața în trândăvie. El celise însă multe despre sfântul Munte, despre frumseța locurilor de acolo și despre viața sihastriilor retrași din lume. Se bucură dar, că găsește pe cineva, care-și trăiește zilele acolo și poate să-l deie și amănunte ce nu se găsesc prin cărți.

Părintele Agaton, un fost pantofar, eră om simplu și nu prea eră în stare să-i spună multe. În adevăr el nici nu cunoșea Sfântul Munte. Viața lui se mărginea la schitul lui de unde nu mai leșise de vre-o douăzeci și trei de ani. Știa dar numai ceace îi spuneau călugării mai bătrâni și mai înțelepți, cari păstrau tradițiunile sfântului locaș, — mai ales lucruri, pe cari Bucur nu eră în stare să le înțeleagă.

»Bine, părinte, — îi zise Bucur, — ce faceți sfințeni le voastre atât amar de timp, o întregă viață acolo — așa singuri — și fără de nici o treabă.«

»Ne canonim, fiule, — îi răspunse călugărul, — ca să ne ispășim păcatele și ne rugăm, ca Dumnezeu să lerte păcatele părinților și ale fraților noștri și să aibă în paza lui pe cei ce se luptă cu nevoile vieții.«

»Ei, — întâmpină Bucur cu un zâmbet batjocoritor, — și ce țese de acolo?«

»Iese, — răspunse iar călugărul, — dacă nu altceva, mângăierea noastră sufletască, că e destul fiule, să crezi, ca să ai mângăierea aceasta și să nu te mai plângi de viață. Mare e apoi puterea rugăciunii făcute cu toată râvna, căci sfinții sunt slugile neadormite ale Domnului și

Rusia nu dușmănește pe nimeni, că din cauza sa, pacea n'are să fie tulburată.

Ca urmare: bursele au respirat mai ușor și astfel colegul său dela finanțe va putea să facă împrumutul, de care Rusia are neapărată nevoie, fără care marele imperiu n'ar putea face un singur pas spre — Constantinopol.

Pentru că ori câte asigurări ar da despre intențiile sale pașnice, nici odată n'are să creadă nimeni că Rusia a renunțat la idealul său politic pe care sute de ani l-a urmărit cu o rară tenacitate și aducând jertfe enorme. E vorba numai, că acum e slăbită: flotă abea mai are, iar ranele cauzate de războiul cu japonezii nu s'au vindecat încă. Nu se poate gândi deci la — războiu, mai ales că nici nu mai are pe cine să »desrobească« în Balcani. Dar că în pacea ce va respecta se va pregăti de războiu, asta e sigur.

Ceeace fac de altfel toate marile puteri. Englitera își mărește flota, deși chiar în prezent este cea mai puternică din lume; Germania parcă nici nu are altă preocupare decât să-și întărească flota. Austria de dorul întăririi armatei e capabilă să facă ungușilor toate concesionile, — și așa mai departe, ori încotro privim, chiar în statele mai mici, numai bani și feciori pentru armată se cer.

Când zice deci Iswolsky că »numai o procedare pacifică poate garanta aplandarea crizei slave«, asta e numai o formulă pentru prezent.

De altfel programul vieții de stat al Rusiei Iswolsky l'ar precizat foarte clar în cuvintele:

»Rusia este un mare factor, de echilibru și slăbirea ei vremelnică nu corespunde de loc intereselor păcii...«

Se înarmează deci, pentru — pace. Dar cine, care stat din Europa se gândește s'o atace?

mare este ajutorul, pe care poate să ni-l deie nouă muritorilor, dacă rugămintea ne este făcută din toată inima.

»Și au să schimbe de dragul nostru mersul lucrurilor din lume!« întâmpină iar Bucur.

»Asta nu, — răspuse părintele Agaton. — Rândulala lumii e vecinică, dintru început hotărâtă și de a pururea neschimbată, — așa zice părintele Serafim, care e om al lui Dumnezeu, dar e supus schimbărilor viața omenească. Ceeace te perde nu sunt lucrurile din lume, ci fapta ta, care nu e de mai nălate hotărâtă, — și tot numai fapta ta te și mântulește. — Dacă ești tare în credință și te rogi cu stăruință, ai puterea de a înfrunța ispitele și faci numai ceea ce e bine, iar dacă te părăsești pe tine însu-ți, mereu spre rele ești îndemnat. Ceeace nouă ni-se pare întâmplare oarbă, e fie bună povăță a sfinților, fie răul îndemn al necuratului, — așa zice părintele Serafim.

»In adevăr așa este, — grăi Bucura; — mergi câte-odată așa în neștiire și te miri ce gândești în cale, vre-un lucru de nimic, care te ferește ori te nenorocește pe toată viața, dar tot după fapta ta, — adăugă ea uitându-se cu ochii umezi la Bucur. — Cine te-a îndemnat s'o săvârșești? — Cine te-a dus acolo?«

Bucur iar se cutremură în toată ființa lui.

Se vede pe sine însu-și, copil în fașe, zăcând la ușa bisericii și-l vede pe Ilie venit la timp, ca să-l sguidule și să-l pornească pe călea cea bună.

»Și se petrec cu toate aceste atâtea răutăți în lumea aceasta, — grăi dânsul ca'ntrăurea.

»N'ar fi desăvârșită lumea lui Dumnezeu, — îl dumiri părintele Agaton, dacă n'ar fi într'însa toate câte se pot gândi — și bune, și rele.

»Ce fericită nebuule!« — își zise Bucur pizmuindu-l oarecum pe călugări pentru că se pot pierde în asemenea aiurări. (Va urma).

Și mai la vale:

»Mai ales ar fi primejdioasă slăbirea Rusiei pentru națiunile slave. Probă că lumea rusă nu a uitat tradițiunile Rusiei este atențiunea generală pe care a dat-o rolul diplomației Rusiei în chestiunea reformelor macedonene...«

Tradițiunile Rusiei, da, știm că nu vor fi abandonate. Conform acestor tradițiuni, Rusia, înțelegându-se cu Germania și cu celelalte state, a căutat să pună pe Turcia sub tutela marilor puteri. Ar fi fost așa mai ușoară împărșirea asupra moștenirii »marei muribund«. Tinerii turci spușberară însă contractul dela Mürzasteg și, nu suferă îndoială, va trebui să aștepte mult Rusia până să mai aibă în fața sa o Turcie atât de slăbită.

Iată de ce Iswolsky face pe aderentul păcii. Deocamdată nu se pot atinge coarde războinice; teamă ne este însă că după ce se va fi recules, Rusia iar va intona imn de mărire »șarului eliberator«.

Vorba diplomaților: Ne trebuie pace ca să ne putem pregăti de războiu!

Un nou minister comun? Se afirmă din nou știrea pusă în circulație astăzi că guvernul comun studiază chestiunea înființării unui nou minister, ministerul marinei. Noul minister ar cuprinde o secțiune specială pentru aviațiunea militară.

Guvernul unguresc face noului proiect opozițiune pentru a împedecă formarea acestei noi legături dintre cele două monarhii.

Banca austro-ungară a hotărât să ceară prelungirea concesiunii sale. Petițiunea băncii a fost înaintată guvernului austriac și celui unguresc. Numai bila bancă națională ungurească rămâne să fie înființată de — Ugron Gabor, cunoscut specialist în chestii de bănci.

Bucurie în Israel. Zărele ungurești nu mai pot de bucurie. Iată de ce: englezul W. Shubsole, membru al societății geografice engleze, a ținut la Glasgow o conferință despre Ungaria. Nu se îndoi că el a vorbit cu însuflețire despre frumusețile țării. Dar ne îndoi că a putut să laude domnia oligarhă reacționară d'acel. Nici zărele ungurești nu spun asta, ci dau numai textul epistolei de curtozie ce secretarul societății geografice a adresat cu acest prilej prim-ministrului Wekerle.

De ce nu se laudă presa guvernamentală și cu zăricolele ce apar în presa engleză și mai ales ca cele apărute în »Huszadik Század«?

Democrație și naționalism.

Subt acest titlu „Viitorul“ scrie:

În politica elementului românesc de peste muni, în lupta pe care frații noștri de sânge și de cultură sunt nevoiți s'o ducă pentru păstrarea neamului, se observă, în ultimii ani, o orientare nouă. Această orientare nouă este că se poate de fericită, și din fericie se accentuează cu fiecare eveniment și în toate peripețiile luptei. Politica națională a românilor din Ungaria a început a se sprijini pe democrația maghiari și sprijinește la rândul ei lupta democrației maghiare.

Noi am crezut totdeauna că nu pot fi tendințe mai apropiate una de alta și mai complementare la menirea lor, decât lupta pentru desrobirea brașelor și a sufletelor.

Democrația, în generă, se trudește că desrobească brașele, iar naționalismul se luptă să rapă lanțurile invizibile și perfide care voiesc să încetueze sufletele. Și când, se întâmplă, cum este în Ungaria, ca populațiuni întregi să aibă și brașele și sufletul robite și talăntuite de persecuții și exploatare, ce putea fi mai firesc și mai logic de cât ca lupta pentru desrobirea brașelor să se confunde cu cea care să dă pentru descătura-

rea, sufletelor? Această confluență între mișcarea naționalistă română și între cea democratică cu cât de înaintată, se săvârșește și se desăvârșește în Ungaria, acum, cu ocazia luptei ce o dă în privirea proiectului de reformă electorală propus acolo de ministrul Andrássy.

Cu chipul acesta iese la iveală adevărul, în care noi am crezut totdeauna, că naționalism și democrație sunt două fețe deoșbite ale unei și aceluși probleme.

Până în timpul din urmă, luptătorii naționaliști din Ungaria se orientau după luminile dreptului istoric. Însă, aceste lumini s'au dovedit șrepsucolare și îndoelnice, în tot cazai, și chiar în cel mai bun caz, discutabile, încât nu puteau da temelia sigură a unei lupte decisive. Mult mai luminoase și mai legitime decât pretențiile trecutului sunt cerințele și aspirațiunile prezentului. De aceea, consăngenii noștri din monarhia maghiară nu mai aduc exclusiv în sprijinul cauzelor argumentele istorice. Ei nu mai cer libertatea presei, a ougetului și a faptei, în virtutea dreptului istoric, în virtutea faptului istoric că au ocupat țara pe care o locuiesc mult mai înainte de venirea ungarilor. Căci dreptul istoric, în trecut, este dreptul celui mai tare, iar maghiarii, prin poziția dominantă pe care o au, dovedesc că au fost mai tari.

Românii aduc astăzi lupta pe terenul drepturilor democratice, pe terenul aspirațiilor de equitate, pe calea revendicărilor populare, cari nu au, poate, un trecut, dar care au de șiger tot viitorul asigurat. Din care cauză, noi credem că, pe această temă adusă lupta națională, ea nu va întârzia să obție o isbândă pentru cauza românească.

Românii din Ungaria, vor cere acum dreptul la viața națională, nu în virtutea înșirărilor istorice, medievale, ci în virtutea numărului și existenței lor actuale, în virtutea faptului că trăiesc, că au o limbă, o mentalitate și o cultură proprie, cu cari mănușesc să îmbogățesc patrimoniul omenirii, și cari, dacă n'ar pierde, ar fi o pierdere pentru omenire. Prin această făturațiune fericită, pe care a luat-o mișcarea națională din Ungaria, cauza noastră va câștiga foarte mult în ochii lumii democratice din apusul Europei, căci ea, distilându-se și purificându-se în lumina binefătoare a revendicărilor democratice, se va fi desbrăcat de înșășirea particularistă, conservatoare și refractară, sub care putea fi prezentată lumii civilizate și progresiste de către dușmanii cauzei românești.

Această nouă și frumoasă orientare trebuiește încarnată. Ea este că se poate de îmbucurătoare. Și voi, cei cari suntem conduși de aceleși însuflețiri și pândim plini de șperanță orice tendință democratică, nu puteam să nu remarcăm și să nu aprobăm această evoluție a politicii românești de peste muni.

Corpurile legiuitoare române.

— Ședința dela 12 Decembrie v. a camerei. —

Discursul diul Ion Lahovary.

V'am arătat ieri că colegiul I de camera și șeșat e cel mai independent, numai acest colegiu a putut alege la noi reprezentanți ai opoziției în majoritate.

În chestia modificării art. 7 din constituție, cerută de șemnatarul tractatului din Berlin, guvernul a gășit în independența și intransigența acestui colegiu sprijinul necesar, șpe a se opune la această modificare. Deci, sunt partizanii colegiilor restrănșe.

Dnul Zamfir Filotti: Cu ce mijloace se fac alegerile la colegiile răștrănșe?

Dnul I. Lahovary: Să nu descoperim rănile de cari suferă corpul nostru electoral, și în general orice organizație omenească... E mai ușor pentru un guvern să facă presiune și ingerințe asupra unor colegii mai largi.

Au căzut la alegeri, la col. I, oameni ca Sturdza, Rosetti, Lascar Catargi, etc., și nu s'a întâmplat nici o turburare, pe când din pricina unui șecroc, care a încercat să se aleagă la Slatina, la la colegiul III, au fost împușcați 15 țărani.

Prima modificare a regimului nostru electoral a adus după sine sistemul unanimităților.

Oratorul face o comparație între rezultatele date de regimul censitar din Anglia, — unde domnește cea mai înaltă moralitate politică, —

și corupția electorală din Statele-Unite, unde viața politică este stăpânită de asociații electorale corupte, — aceasta din pricina prea marelui democratizării.

În fața unor asemenea exemple și a experienței noastre, cred că nu e bine să facem nici un pas spre largirea colegiilor electorale.

Oratorul spune că propaganda făcută la colegiul al treilea, de candidații cari înghesuiesc lucruri nerevizabile (șarilor, este mai primejdioasă pentru siguranța publică. Îndată după unificarea colegiilor, proprietatea mare va fi primejdioasă.

Do. Take Ionescu, — care a zis că ceea ce deosebește de noi pe conservatorii democrației, este credința ce are că sistemul nostru electoral trebuie modificat, — a alunecat pe un povârniș primejdios.

Fac apel la proprietarii din Oltenia cari i-au dat votul...

Di Nestor Căciu: E ales la Roman...

Di I. Lăhozăr: Așa cum am fost ales și eu la Vlașca... (Râsete). Verbec de voturile pe cari lea obținut în Oltenia. Proprietarii cari au moșii de păștrat, să știe că teoria dlui Take Ionescu va aduce desființarea lor.

Oratorul declară că introducerea votului universal ar fi o adevărată necroscie pentru țară.

Ședința se suspendă la orele 3 și 20 minute. La redeschidere, la orele 3 și 35.

Di G. G. Assan întreabă pe dl ministru de interne dacă guvernul are de gând să înființeze o izbucnire la Bucovăț.

Di Al. Djuvara: Mulțumim dlui Assan că ne-a pus această întrebare. Industriașii pot să fie liniștiți: aceasta fabrică nu se va înființa. (Aplauze).

Di Moisescu: Printre cultivatorii de pruni circulară svorul că de-a 1 Martie ministerul de finanțe nu va mai permite fabricarea țuicii cu actualele cazane. Din această pricină țărani sunt speculanți și și vând produsele.

Di Costinescu: Svorul e cu desăvârșire neînțeles. Actualele cazane vor servi și mai departe. Guvernul va da instrucțiuni producătorilor.

Se continuă discuția la Mesagiu. Di C. Ailăneșianu are cuvântul.

Discursul dlui C. Ailăneșianu.

Mă unesc cu vârlile pe cari le face demnii noștri pentru sănătatea suveranului nostru. (Aplauze).

Oratorii opoziției ne-au învinuit că am fi propagat anahia la sate, că am fi spus că proprietatea mare e o hoție. Nu e tocmai așa. Dar e drept că o societate care țigăduie unei persoane ce, cu un capital de 200 de mii de lei să devie proprietar latifundiar pe când mii de suflete de pe acele latifundii, trăiesc în mizerie, — este rău organizată. E prea multă părținare de o parte, și prea mare nedreptate de alta.

Aprob principiul maximului și minimului, și sunt de acela cari cer servitutea ca sancțiune împotriva proprietăților cari nu vor să dea izlazuri. Și am aceste credințe tocmai fiindcă sunt partizanul proprietății mari, pe care o cred necesară.

Legea învoielilor a dat roade admirabile pentru țărânie, cu toate micile neajunsuri constatate. În 3-4 ani ea va fi aplicată complet. Lipsa de pământ va subsista însă, și am convigerea că partidul liberal va avea patriotismul să meargă până la capăt cu reformele, punând sancțiuni împotriva proprietarilor cari nu vor să dea pământ țărânilor. Revoltele, venite după expoziție, trebuie să aibă un rezultat.

Am venit cu o reformă timidă: unificarea colegiilor la județ. Conservatorii ne strigă: »cezarism la anahie!«. Negreșit că trebuie să facem educația țărâniei noastre, și o și facem, deși ni se găsește o viră din această. Țărâni au plătit până acum cheltuielile grele ale statului; ce sunt de viră ei dacă nu li-s-a dat administrație, cultură? Ce sunt ei vinovați că constituția noastră e o ficțiune?

Și când vrem să facem o operă de dreptate, să le dăm oare-cari drepturi, ni se pun înaintea că »anahie!« și »cezarism!«. Pentru că să se producă un asemenea antagonism între clasele no-

stre, călă nedreptate trebuie să fi domnit jos, călă samavolnicie sus!

Am avut o misiune istorică, am săvârșit reformele cari vor face să dispară acest antagonism. Tot noi vom desăvârși opera aceasta. (Aplauze).

Discursul dlui Al Marghiloman.

În chestia Dunărei, suntem pentru menținerea actualei comisiuni. Ași dori ca și dl Take Ionescu să-și completeze în acest sens declarația.

Am cerut denunțarea convenției de comerț cu Austro-Ungaria, care nu e un act de ostilitate ci un drept stipulat între părți, — merit a grăbi încheierea noii convențiuni.

În chestia Izlazurilor, noi ne-am făcut datoria. Incelineli administrative au împiedecat pe țărani de a se folosi de izlazuri. Noi avem de gând să le transformăm în pășure cu nutreț artificial.

La Casa Rurală se constată aceeași încetineală. Când vom fi la guvern, vom introduce unele modificări în legea ei constitutivă, în sensul de a da cu mai multă ușurință loturi mijlocii.

Legea învoielilor n'a dat efectele așteptate. Principiul maximului și minimului s'a întors în contra țărânilor, cum s'a întâmplat în America de sud. Tocmelile agricole s'a scumpit.

Sunt județe în cari legea tocnelilor nu se aplică de loc, altele se aplică, dar cu procedimente administrative condamnabile.

Suprafețele cultivate de proprietari s'au mărit, după cum s'a mărit și întreținerea mașinilor. Raporturile dintre țărani și proprietari s'au înăspriț.

Când vom veni la guvern, nu vom putea menține maximul și minimul, și împărțirea pământurilor în regiuni, — o erezie economică. Vom înființa Curțile arbitrale, despre care v-a vorbit și dl Take Ionescu; în scurt, vom căuta să perfecționăm opera d-voastră.

Noi n'am stațuit că toți preoții și învățătorii ar fi răi, primejdioși. Dar fac apel la dl Banu, să ne spună dacă cele constatate în arheta pe care a făcut-o printre elevii seminarului Nifon, nu l-au îngrozit. Mentalitatea acea sâlbatică trebuie să dispară.

Di Banu a fost nedrept cu partidul conservator, când l-a scuzat că e reprezentantul unei singure clase. La 1880-82 dl P. Carp a formulat primul proiect pentru organizarea breșii meseriașilor. Cine a emis ideea noștrii? Tot conservatorul Petre Carp. Apoi a venit legea vizării bunurilor statului, formulată și aderă la îndeplinire de dl Carp, și legea învoielilor agricole, în care s'a suprimat excepțiunea cu dechambul. Când avem în trecutul nostru asemenea opere, se mai poate susține că suntem partidul unei singure clase?

Pentru prima oară am auzit că într'un parlament o formațiune politică își exprimă rațiunea de a fi. Nu ne alarmează faptul că acea grupare poate fi românească, căci e compusă din toți reformatorii altor partide.

Oratorul face o comparație între cele două partide conservatoare: pe cel »democrat« îl asemănă cu un mormon de ramuri tăiate dintr'un stejar, care va continua să trăiască falnic. (Aplauze).

Noul partid n'are nici un program. În chestia reformei electorale dl Take Ionescu n'a precizat absolut nimic. Totul e confuz.

D-za ne-a mai vorbit în mod vag de »democrație«. Democrația este partea din ce în ce mai mare a poporului la guvernarea statului.

Ea trebuie însă să fie luminată, căci altfel democrația ar fi o calamitate pentru un stat. Ea mai trebuie să se ridice prin cinste și moralitate. S'a zis că demorațiile linere sunt corupte. Ar fi mai bine să se zică, sunt amoroale. Suntem un stat țărănesc, și trebuie să îngrijim de ridicarea noastră morală, nu îndesjuns de spută de religie.

Oratorul citește mai multe fragmente dintr'un discurs rostit în Camera la 1882, în care dl Carp cerea democratizarea partidului conservator.

Programul confuz al dlui Ionescu autoriză toate coalițiunile și împacările.

Di Take Ionescu se plânge că acum doi ani, ideea d-sale de a se forma un guvern de coaliție n'a fost primită.

Dar bine, tocmai d-za, la 1901 a ținut un discurs în care spunea că coalițiunile la guvern sunt imorale și primejdioase.

Dar fie liniștit dl Ionescu, nici coaliție, nici împacare nu vom face cu d-za. Între noi și liberali poate să fie momente când să ne dăm ajutor, sau să ne înțelegem.

Între liberali și noi poate fi o chestie socială, pe când între noi și celalalt grup conservator este o chestie morală. (Aplauze) Firele noastre s'au despletit, nu se mai pot împleti.

Ședința se suspendă la orele 5 și jum.

Discursul dlui C. Stere!

Sunt încă sub impresiunea cuvântărei d-lui Banu, care nu ne-a arătat numai un talent remarcabil ci și o inimă caldă față de suferințele celor mulți și de nădejile neamului. Un neam trăiește înaintea de toate prin sufletul lui. Un profesor modest, un propovăduitor al cultului, v'a ținut aci atențiunea timp de două ore. Exprim toată recunoștința mea și mulțumirea noastră a tuturor a acestui tânăr talent. (Ap!)

Poate că aveam nevoie de această satisfacție căci vorbesc, încă sângerând de săgețile ce mi s'au aruncat. Aș lăuda mult, în schimb, forma literară a raportului meu, ceea ce mi-a făcut plăcere, căci știu mai mult la reputația mea de om de literă, decât la aceea de om politic.

D. Marghiloman a vorbit despre colaborarea între partide. Cred că este o situație care împiedică o colaborare efectivă a partidelor noastre.

Dar situația opoziției noastre este clarificată? Eu mă îndoiesc. Nu mă satisfac nici declarațiile solennice ale dlui Marghiloman, nici justificările dlui Take Ionescu.

Oratorul face teoria partidelor conservatoare și democratice arătând pe larg revoluția partidului conservator englez.

D. Take Ionescu, într'o scrisoare, a declarat că părăsește partidul conservator pentru că i n'a făcut o nedreptate. Nu suntem noi judecătorii sau apreciatorii acestei nedreptăți. În orice caz ea nu e o justificare pentru înființarea celui de-al treilea partid. Conchid că n'avem în fața noastră de căl o disidență a partidului conservator.

Declarația dlui Marghiloman că nu se va face împacarea între cele două grupări, nu mă emoționează. S'au mai făcut și alia dată declarații solennice, fără ca să fie însă ținute.

Trei partide nu pot exista în țara noastră; unul din cele două grupuri conservatoare va dispărea.

Decomdată țara întregă, toți factorii constituționali sunt transformați într'un fel de jurin al acestor lupte olimpice între cele două grupări. Interesele generale sunt lăsate la o parte, și chiar noi, aci, trebuie să ne ocupăm de această luptă, spre a decerne premiul, cununa de lauri, celui mai iscusit. (Aplauze).

Măine mă voi ocupa de discursul d-lui Botez. Ședința se ridică la orele 6 și 35.

Griza orientală.

Adresa de răspuns la mesajul turc. Proiectul de adresă este lung documentat, stabilind mai multe rectificări. Acest discurs începe cu o expunere istorică sumară dela publicarea actului numit »Hattıhumayum« până la introducerea constituțiunei nouă, acordată de Sultan în urma dorinței generale a națiunii.

În cece privește politica externă, adresa spune că națiunea regretă foarte mult faptul că independența principatului bulgar a fost proclamată și mai pe urmă anexarea Bosniei de către Austro-Ungaria, cu toate că, în urma unui tratat internațional, această provincie era ocupată în mod cu totul provizoriu. Este natural că camera va da toată încrederea sa ministerului care, fiind responsabil înaintea ei, va căuta să apere onoarea și drepturile națiunii, silindu-se în același timp să găsească soluțiunea incidentelor politice cari sunt o moștenire nefericită a trecutului și a unei administrațiuni proaste.

Telefon 287.

S'a deschis cea mai nouă

Telefon 287.

prăvălie de parfumerii, lucruri de artă și diferite articole.

Depositor de parfumerii, instrumente medicale, materii de baie dagiat, aparate pentru îngrijirea bolnavilor, obiecte de gumă (preservative), de bărbierit, și pentru menaj; ciaturii, licheruri, compoziții, ape minerale, vinuri medicinale, preparate pentru alimentare, bomboane; vâpseli și diferite materii.

Máthé și Soțul, Kolozsvár, Ferencz József-ut 2,

Adresa mai spune că dorința camerei este de a asigura bunele relații dintre Turcia și toate puterile civilizate, spre a arăta lumii că Imperiul otoman nu vrea decât pace.

Apoi adresa stabilește programul camerei în ceea ce privește politica internă, urmând punct cu punct discursul tronului.

În sfârșit, adresa declară, că camera nu va permite risipa finanțelor statului; Adunarea va lucra spre a reorganiza învățământul și a reforma și a perfecționa armata și marina, nu spre a ataca dar spre a apăra interesele Imperiului.

Adresa încheie declarând că nici o putere în lume nu va putea zdruncina dorința, formală a națiunii de a menține constituțiunea acordată și mulțamește sultanului pentru bunavoința lui și pentru că a venit în persoană să deschidă camera în mod solemn.

*

Boicotul continuă cu îndârjire. Comitetul de boicotare își continuă cu multa febrilitate acțiunea sa în contra mărfurilor austriace. Subcomitetul din Trapezunda a dat ordin ca negustorii să nu cumpere nimic din Austria, în caz contrar nimeni nu răspunde de viața lor.

Comitetul de boicotare din Smirna, după gazetele din localitate, a dat o circulară, prin care interzice băncilor și instituțiilor publice de a avea relații cu poșta austriacă. Ordinele de mărirea boicotului vin dela comitetul central din Salonica. În acest din urmă oraș, unde comerțul austriac era considerabil, acum câteva luni, astăzi e ruinat cu totul.

Teșul Janilor turci, este ca prin boicot să capete privilegiul politic dela Austro-Ungaria, dar hamalii, comercianții suferă îngrozitor de pe urma boicotului. De asemenea și călcăii au ajuns muritori de foame. Sindicalul de boicotare îngrijește cât o cu puțință de cei păgubași. Se strâng sume din colaste publice, cari vin în ajutorul bieților călcăii și hamalii.

Janii Turci au decis ca să continue boicotul mai departe. În cercurile Janilor turci din Constantinopol, după părerea unor gazete, se confirmă știrea, că boicotul poate să continue încă câteva luni. E o adevărată ruină pentru comercianții austriaci stabiliți în Orient, precum și pentru multe fabrici, cari își etalau mărfurile numai în Turcia.

Ziarul „Tanin“, spune că boicotul trebuie făcut cu aceeași îndârjire și în contra mărfurilor bulgare. Pentru aceasta câteva gazete sovietice din Bulgaria, cer ca guvernul să nu intre în tratative cu Turcia.

Situația se complică rău.

Din România.

Secția Ligii culturale din Focșani. Comitetul secției Ligii Culturale din Focșani, compus din dnl D. Calan, președinte; E. Pașă și N. Rainu, vice-președinți; C. Demetrescu, secretar; C. Vasilescu, casier; Șt. Graur și T. Iordănescu, membrii, a lansat un apel către cetățenii focșanieni prin cari îi roagă să se înscrie ca membrii, în Ligă acum, în împrejurările grele prin cari trecem.

Comitetul, în apelul său se adresează în deosebi femeii române, tovarășa bărbatului nu numai în viața casnică, ci și în lupta pentru înălțarea sufletului. I. femei, cari totdeauna au dat sprijinul lor marilor mișcări, să pun mari nădejdi membrii conducători ai secției.

Taxa de înscriere 3 lei, iar cotizația lunară 1 leu.

Atitudinea României față cu criza din Balcani.

În cursul discuției răspunsului la mesaj în ședința de ieri, Luni, dl Ioan Brătianu ministru de interne și *ad-interim* de externe a luat cuvântul spunând cam următoarele:

D. ministru crede că pacea se va putea menține căci interese mari o reclamă. Salutăm cu simpatie înnoirea Turciei și dorim pentru frații noștri locuitori în Imperiul otoman un tratament drept. Privim cu sim-

patie neafârțarea Bulgariei a cărei creiere am ajutat-o cu jertfe de sânge. Într'un moment dat nimeni nu va da mai mult concurs pentru recunoașterea neafârțării Bulgariei ca România. Anexiunea Bosniei și Herțegovinei nu atinge direct interesele României. Nu suntem stat balcanic nici sub raport geografic și nici sub cel politic. Dar nimeni, nici Rusia, nici Austro-Ungaria, nu iese atât de mult interesată la menținerea echilibrului în baza statului quo ca noi. Vom sprijini și mai departe pe cei ce vor să asigure pacea universală.

Nu voim o politică de aventuri. Direcția politicii noastre e în congruență cu politica Europei.

Interesele României și ale Europei se înfălesc în năzuința de-a asigura libertatea navigațiunii pe Dunăre. Cu o activitate harnică am îndreptat raporturile de navigațiune pe Dunărea noastră. Ar fi un anacronism de-a se crede că este cu puțință de-a se aduce fără noi dispoziții legale privitoare la Dunăre. Aceasta nu ar fi conform nici cu demnitatea noastră nici cu starea reală a lucrurilor (Aplauze prelungite).

Dorim și nădăjdum că convenția comercială cu Austro-Ungaria se va realiza căci punem mare preț pe bunele relații cu monarhia vecină. Dar nu putem jertfi interesele agriculturii precum și ale industriei și meseriilor și vom ști să le apărăm. Nu găsim însă necesar de-a denunța convenția, dimpotrivă credem asta inoportun peste măsură căci avem motive de-a nădăjdi că negocierile pentru convenție vor aduce rezultate. (Aplauze).

Camera a votat cu 80 contra 3 voturi proiectul de răspuns la mesaj.

Serată literară în Budapesta.

Sâmbătă seara a aranjat secțiunea română a partidului social democrat din Budapesta o mare serată literară. A fost tot atât de mult națională, cât și socialistă, — poate încă mai mult. Aceasta este împrejurarea care ne îndeamnă în primul rând să ne ocupăm puțin de ea, — și să o înregistrăm cu plăcere. E drept că s'au declamat poezii foarte lungi din Șerban, din Neolufă, din Ana Racovschi, zora doctorului expulsat, tot socialisti breveretați, — e drept că s'a insistat cu vehemență asupra împrejurării că „tovarășii“ și „stimatele tovarășe“ cari sunt de față sunt uenicii ai lui Marx, aducându-se chiar câteva atacuri puțin învaluite naționalistilor conducători și luminători ai poporului nostru, — ba s'a cântat chiar Marseleasa, frumoasa melodie cântată cu text schiambă de atâția tineri cari n'au auzit nici când de „Doctrina viitorului“, — toate acestea sunt adevărate. Dar s'au cântat și atâtea doine trăgănate, atâtea învârtite sprintene, și „Deșteaptă-te Române“, — s'au citit două navele din „Momentele“ lui Caragiale, s'au declamat multe poezii (stre cari „Genul neamului“ și „In opresores) de Coșbuc, una de Vihață, — și am putut observa că toată asistența „tovarășilor“ se înfăcătă mai sincer și mai natural când era vorba de limba noastră decât la tabloul rece și artificial arătat al unei miserii închipuite, — și aplauzele pornite din obicei la auzul marșului lor n'au valoarea înaltă a licăririi ochilor pe care am surprins-o la doina ciobanului sau la „De-ar fi trăzait Dumnezeu“...

E înzădar. Mie — și multora dintre socialistii români chiar — mi-s'a părut că oamenii aceștia se pun împotriva îndemnatului curat al sufletului lor, parte pentru năcazurile vieții cari se ușurează, în caz de boală, prin intervenția casei comune, parte din neștiință și din lipsa de contact cu marile mase românești și cu intelectualii noștri. Căci firea lor, smintirile lor de acasă li împing spre ceice se nasc, trăesc și mor în „legea românească“, pe când ei, puțin și fără conducători cari să-i știe parța pe cărările ce vin

din trecut și au prin urmare, direcție sigură în viitor, — dar și trecutul și viitorul aceea trebuie să fie al nostru, pentru noi ca români, nu al oricărui venetic de neam străin, — ei umbli după idealuri utopice, rătăcite. În numele naționalismului care chivernisește oamintea, nu în numele socialismului tulbur și ucigaș al sfinței etnice!

Dar să revin la serată. În condițiile în cari a fost pusă la cale, a reușit bine. Declamațiile cu destul studiu, dar gasturi prea multe. Corul — nu e cor, fiindcă n'are conducător, dar elemente bune ar fi. Conferința despre influența teatrului asupra muncitorilor, a avut multe naivități, dar și îndemnuri bune spre cultură mai largă. Deosebit trebuie să amintesc pe dl Cizer, care a declamat, între altele, și o traducere a sa din Petöfi, care mi-s'a părut îndemnatoc redată în românește. Asomenea și pe dl Stefi, care ne-a purtat parcă pe alte locuri, dragi tuturor, când s'a ivit îmbrăcat selișteanște și cu flinșul ciobănesc. Dar programul a fost prea lung, din cale afară de lung. Mai bine serate mai scurte și mai adesea.

Să aducem laude celor cari săvârșesc aceste fapte culturale? Mi-se pare că e de prisos: ei își fac datoria față de ei tașiși, și pe urmă — banal — dar adevărat: lucrurile acestea se laudă prin sine. Deci, așteptăm și altele asemenea.

Correspondent.

Cutremur de pământ în Italia de sud.

Prin fir telegrafic primim vestea unui puternic cutremur de pământ, care a băntuit ieri dimineața în părțile sudice ale Italiei, cu deosebire în Calabria și Sicilia. Cutremurul s'a întins cam pe aceeași suprafață și în aceeași zonă, în care a pustiit catastrofa acum trei ani, în 1905. După cele din urmă știri cutremurul a fost însoțit de pagube însemnate și a înghițit mai multe sute de vieți.

În orașele Monteleone (Calabria) și în împrejurimi s'au dăminat până acum mai bine de o sută de case, și desupt ruinele lor au fost scoase peste 60 de cadavre. De asemenea în Mileto 2 biserici și 55 de case au căzut pradă cutremurului. Numărul morților nu se știe încă sigur.

În Sicilia pagubele sunt și mai mari. Marea înfăcțată s'a revărsat mai ales la nordul insulei, și-a înecat, pe un teritoriu destul de larg, țărâmurile. Numeroase vieți și-au aflat sfârșitul în valeri. În porturi a înecat orișee muncă. În Catania cutremurul a durat 20 de secunde. Locuitorii speriați au părăsit orașul. Linștea de abia după intervenția miliției a putut fi restabilită. Dar mai mari nenorociri s'au întâmplat în Messina. O însemnată parte a acestui mare și frumoasă oraș, e în ruini. Sute de vieți au fost îngropate între ziduri. Intre morți e și capitânul de fragetă, Bassino.

Dela Messina la Palermo a înecat toată comunicația trenurilor. Firele dela telegraf sunt rupte. Așa că nenorociiți sunt cu totul izolați de lumea din afară.

În Italia întregă s'a pornit colecția pentru cei atinși de pagubă. Colecția a pornit-o prim-ministrul Giolitti, care a dăruit 20,000 de lire.

NOUTĂȚI.

ARAD, 29 Decembrie n. 1908.

— Nouă prizonieri. Cu trenul de azi dl Constantin Savu, redactorul nostru responsabil și dl Gheorghe Nichin administratorul nostru, au plecat la Oradea-Mare, unde au fost citați la judecătorul de instrucție, fără a li-se face cunoscut scopul citațiunii. Am ajuns să fim șicanați și chemați neconținți fără a cunoaște măcar titlul sau pre-textul de formă al șicanelor.

— Imbrăcarea copiilor. Duminecă după sf. liturgie va avea loc în școala confesională în vederea sf. sărbători a Crăciunului imbrăcarea cu haine a elevilor săraci

dela toate școlile noastre din Arad. Comitetul de dame, care a pus la cale această faptă de caritate, invită pe toți contribuitorii marimișoși să ia parte la această bucurie a copiilor.

— **Slovacii protestând împotriva votului plural.** Din Cleveland Statele Unite se vestește că Liga slovacilor din America a hotărât să adreseze M. Sale împăratului o telegramă cerându-i în numele a unei jumătăți de milion de slovaci să nu dea sancțiunea sa votului plural și noiei împărțiri asupra a circumscripțiilor electorale.

— **Omorârea unui deputat german și a trei fiice ale sale.** Se depeșează din Mainz, că ieri dimineața, fostul deputat Racke, împreună cu cele trei fiice ale lui, au fost găsiți omorâți. Criminalul ar fi chiar fiul lui Racke, student în astronomie, și motivul mărturisit ar fi nemulțumirea tinărilor din cauză că tatăl său nu-i dădă bani îndestul.

— **O activitate laudabilă.** În numărul său din urmă »Țara Noastră« publică un articol al dlui V. Tordășianu, vechiul și activul secretar al Reuniunii agricole române din comitatul Sibiiului.

D-a face o dare de seamă asupra activității din trecut a numitei reuniuni. În 20 ani, reuniunea a aranjat 28 expoziții în Sibiu și în comunele din acel comitat.

O bravă reuniune.

— **Românii în străinătate.** »Opinie« din Ploiești scrie: D. Edmond Bartelemy, vorbind în Miercuri de France (Nr. 276) despre cartea lui Dieh, Figures byzantines, citează cartea dlui Iorga Imperiul byzantin.

D. P. Zarifopol a publicat în »Süddeutsche Monatshefte« (Noemvrie) un important studiu despre Fiabert.

Hend Albert, traducătorul lui Nietzsche în limba franceză, și cronicarul revistei »Mercure de France« pentru Germania, scrie în ultimul număr din această revistă, că cercușile literare germane se ocupă din ce în ce mai mult de studiul compatriotului nostru.

D. P. Zarifopol este ginerul lui Ghera.

— **Serata artistică din Șimleu** Săbătă acest titlu »G. zeta de Duminecă« scrie: Din prilejul aniversării generate a »Reuniunii femeilor române sălăjeșce«, ținute în 19 Dec. n. Comitetul teatral din Șimleu a dat o foarte reușită serată artistică, fiind de față un număr public.

După ce s'a terminat adunarea generală — care n'a ținut mult, având să se citească numai raportul secretarului — corul a cântat marșul »Sună buciurul«, sub conducerea dlui Iav. Simson Oros.

A urmat apoi conferința șefredactorului nostru: Fimeș, ca factor cultural, care a fost ascultată cu multă atenție și plăcere.

Dactele de flaut, între cari Doi ochi, executate de d-nii Tr. Păteș (doine naționale) acompaniat cu vioana de d. Iav. S. Oros au fost mult aplaudate.

A produs mult haz, și a fost ascultat cu mare interes, d. Stefan Boer, predând monologul lui Achim Filăra: »Despre așezăciunea pentru cultura poporului românesc«, de Aurel P. Bănuțiu. A plăcut mult tuturora, dar în special țărănilor și țărăncelor din Șimleu, cari de asemenea erau de față în număr frumos. A mai cântat apoi corul cântecelor populare: »Coasa« de Vida, și »Tot țiam zis mândro« de T. Popovici.

Publicul a rămas încântat, dorind a participa la cât mai dese serate și întruniri de acestea. Pentru fondul Comitetului teatral s'au contribuit benevol, cu acest prilej vr'o 20 cor.

Conferința d-lui Scurtu. La societatea femeilor române conferințele au început a fi tot mai mult cercetate, grație interesantelor subiecte tratate cu o deosebită îngrijire de conferențieri.

Sămbătă seara a vorbit d. I. Scurtu despre teatrul românesc în trecut și astăzi. Conferențiarul, făcând o scurtă privire istorică asupra mișcării teatrale la noi, arată cauzele cari au făcut ca acest gen literar să se dezvolte așa cum s'a dezvoltat.

Într'o epocă de prefacere cum era a lui Alexandru, teatrul acestui nu putea fi decât un teatru de lupă, abia ca Caragiale teatrul românesc să dezbăra de orice tandință și ne dă adevărate opere.

Drama istorică cultivată la început de primii autori dramatizi, astăzi este neglijată. Atât publicul cât și autorii preferă drama socială. Sunda dlui Florescu și Manasse sunt o dovadă despre aceasta. Elă indică drumul pe care trebuie să-l urmeze autorii noștri.

— **Fondul cultural.** Cătim în »Tel. Rom.« Domnul asesor consistorial, căpitan cas. și reg. în retragere, Pantaleon Lucuța, care todeauna a fost un bun aprijitor cu fața al lucrurilor bune și folositoare neamului, încă s'a grăbit să dea ascultare glasului înaltpreasfințitului nostru Arhiepiscop și Metropolit Ioan, înscrisându-se la fondul cultural cu frumosa sumă de 2100 cor., asigurată pentru veștii veștilor pe seama școlii românești. Traisăcă!

— **Examenle de corecție ale școlii normale românești din Arad** s'au ținut ieri, Luni în 28 d. l. c. A prezidat dl Vasile Goldiș, iar din partea guvernului a asistat dl Dr. Stănescu. Toți candidații, 7 la număr, au trecut examenul, dobândind diploma de învățător.

— **Cine vrea să poarte cilindrul să plătească taxă** în ședința de ieri a camerei bulgare s'a discutat legea asupra consiliilor comunale. Deputatul agrarian, dl Draghev, a propus să se taxeze obiectele de lux, precum și persoanele cari poartă țilindru înalte. Taxa pentru fiecare persoană care ar purta un asemenea țilindru să fie de 10 lei. Propunerea era serioasă, dar ministrul de interne, dl Takaf, care e foarte popular cu țilindrul lui înalt, a considerat această propunere ca o glumă de prost gust pentru adresa lui. Tot așa au socotit-o și deputații, cari au găsit în ea materie de ridiculizare.

— **O revistă literară germană în Bănat.** Viața națională a germanilor din Bănat se va îmbogăți cu un organ mai mult. Dnul Victor Orend. Himmensau, cunoscutul naționalist german, va publica anul viitor în Timișoara o revistă literară cu tendință națională sub »Von der Heide«.

— **Interpret român la judecătoria din Tășnad** a fost numit, — scrie »Gazeta de Duminecă« — dl Ioan Tiberiu Cosma, cand. de avocat.

— **Veniturile poștel, telegrafului și telefonului în Ungaria în anul 1907.** Veniturile ordinare în anul 1907 au fost la poșta de 56 055.000 cor. la telegraf de 7.021.000 cor. și la telefon de 7.590.000 cor.; în total de 70.666.000 cor. Cheltuielile ordinare la poșta, telegraf și telefon s'au arcat în total la 53.685.000 cor. a rezultat deci un excedent de 16.981.000 cor. Cheltuielile reprezentă prin urmare 75,97% ale veniturilor. Capitalul investit în poșta, telegraf și telefonul din Ungaria a reprezentat la sfârșitul anului 1907 suma de 75.000.000 cor. prin urmare considerând venitul de sus, acest capital a avut o rentabilitate de 23%.

— **Calendarul »Neamul Românesc«** a sosit azi la librăria noastră și se vinde cu 75 de bănuși. A mai sosit dela tipografia »Neamul Românesc« următoarele cărți și broșuri: »Istoria bisericii românești«, apoi conferințele: »Acul e Dunărea«, »Noi și veclul nostru«, »Cultură națională și politică națională« toate de Nic. Iorga apoi »Căntece ale poporului« și altele.

— **Știri balcanice.** »Neamul Românesc« scrie: Între manuscrisurile mai noi ale Academiei Române este și copia, făcută la 1835, a »Calenda-

rului românesc scris de pe cel sârbesc« și tipărit la Chlev în 7241 (1782—3).

S'ar putea șoara cere și din sorisorile, care merg până la 1859, ale Spătarului Panait Ioneli către Anastasie Leon.

»Hornarul lui Duca«, comedie tradusă la 1819, merită a-și avea locul între cele mai vechi tălmăcirii pentru teatral moldovenesc.

Academia a căpătat și manuscrisul dramei Petru Rareș, din 1837, de profesorul Samuil Bolezatu.

— **Cum se va numi parlamentul turc.** Parlamentul turcesc e un fapt îndeplinit. E întrebară însă cum se va numi el pe turcește?

Ce vocabular se va întrebunța în parlament? Marele ziar parizian »Le Figaro«, publică, în această privință, mai multe curiozități vechi de relevat pe turcește Medjlic-Mebusan iar senatul Medjlic-Adjus. Parlamentul s'ar numi, în mod corect: Aclil Zadenlan vukelal millet megllic. În traducere literară ar fi: adunarea înțelepților imperiului și a membrilor. Camera deputaților, convocată de suveran. Constituția se cheamă destur, dar se mai zice și: Kivanlii mamteket. Adunarea națională se numește: Şural Ummei, președintele ei: reis; secretarul se numește Khatib, orator se zice Khatib; chestor e Kargi u musraf vekili; dreptă se numește sag, stânga saltoraf iar centrul Kabghidh. Când deputații merg la vot se numește virmek; ușterul, când strigă tăcere, spune: sukut.

Aprobările se exprimă prin cuvântul aferim.

Cel cari sunt contra, zic: eter artic. Discurs pe turcește se zice: maka!

Ministrul se cheamă nazir iar deputații miniștri sunt numiți vukelal devlet torafoldori. Nu, se zice yoc, iar da, evet.

Din aceste exemple, se vede cât de greu trebuie să fie limbajul parlamentar în Turcia din pricină că nu există posibilitatea de a se sintetiza, într'un singur cuvânt, ideile guvernante.

Aceasta va veni, însă, treptat cu progresul parlamentar al Turciei.

— **Manifestații de simpatie pentru Fallières.** Se anunță din Paris: Toți miniștrii și președinții Camerei și a senatului s'au dus la Palatul Eliseu spre a exprima președintelui Fallières indignarea lor pentru agresiunea mișelăscă uneltită contra lui.

Cea mai mare parte dintre basadorii au fost de asemenea la Eliseu. Principele Radolin, ambasadorul Germaniei s'a dus la președinția Consiliului unde, în lipsa dlui Clemenceau, a exprimat șafatul de cabinet indignarea sa despre atentat și via sa simpatie pentru președintele Fallières.

— **Alegerea de învățător din Brașovul-vechi.** La alegerea de învățător la școala primară românească din Brașovul-vechi, care s'a făcut ieri sub presiunea protopopului tractului Zănești dlul I. Homena, a înfrunt majoritatea voturilor, 146, dnul învățător Romulus Ardeleanu un tânăr harnic de care se leagă multe speranțe în urma activității sale de până acum, ca învățător și ca conducător al corului bisericesc din Brașovul-vechi. Contra-candidatul Vasiliie Crangă a rămas în minoritate, într'un număr de 76 voturi.

— **Fondul de pensioane al advocaților** se inactivează cu ziua de 1 Ianuarie 1909. Adunarea constituantă s'a ținut Duminecă și Luni în Budapesta. Statutele s'au compus și înscrisându se imediat ministrul de justiție le-a aprobat. Apoi s'a făcut alegerea direcțiunii, comitetului de supraveghere și a funcționarilor.

x Eu țis frate tu-mi ești frate deci te sfătuiesc că în amândoi un suflet bătă,

numai dela comerțianți români să cumperi.

Ca și neamul nostru să înainteze în comerțiu, neobositul comerciant român F. A. Degan (Postafiók nr. 163), a deschis o prăvălie românească în acel port de mare și trimite francat și vămuit în pachete postale de 5 kg. cafea fină, tea bună și aromatică, ciocoladă gustoasă, sardine, stafide, mandule, etc., pe cari le importează dela cele mai renumite firme din străinătate și le vinde cu prețuri proverbial de ieftine: Cafea 1 kg. numai cu 2 cor. 40 fil. (1 fil. 20 cr.), care să trece tare, apoi cafea Victoria (sau Loearabaja cum îi zic alții) care e cea mai fină mixtură și foarte căutată.

Tot așa și renumita mixtură de tea »Degan«, care prin

Fabrica de spălat cu aburi Cu mașinăriile sale cele mai moderne, aranjată cu puteri electrice, spală, calcă și curăță albituri bărbătești și de dame, și tot felul de lingerie cu prețuri moderate. — **La o sumă ce trece peste zece cor., pachetul se retrimitte porto-franco.** — **„KRISTALY“** Kristály gözmosó gyár, Kolozsvár, Pályaudvar.

aroma bună ce conține e preferită chiar și de străini. O comandă de probă ne va convinge deplin.

Cereți Prețurentul că vi-l trimite gratis! In el vom afla multe lucruri frumoase, precum și 2 rețete, pentru pregătirea de cafea și tea.

Pentru negustorii a tipărit >Prețurent< deosebite.

Orăbește soră și frate român a-l cere căci și dacă nu comandați, poți învăța mult din el. Te rugăm recomandă-l la cunoscuți, căci în adevăr merită sprijinul nostru.

x Recunoștință. Stîm. domn I. Triska, Cluj. Atît cu tonurile plăcute și curate cît și cu expunerea planului sistem Wirth cumpărat dela d ta suntem deplin satisfăcuți. Il recomandăm liniștit oricui. Cu stîmă Albert Sipos, șef de vamă sup.

— Vin de deal de Ohlococ calitate eselență este de vânzare la dna Cristina Secula, Győrök, (Aiad m.) cantitate dela 50 litre în sus. Butoalele sunt a se trimite tot la aceeaș adresă.

Iarăș perchiziție la redacția noastră.

Cetitorii noștri vor ghici de ce-i vorba. Incă o perchiziție, nu știm a cătea în săptămânile din urmă.

Un ofițer de poliție și un agent secret al poliției însoțiți de doi gardiști cu mutre grave și marțiale ne-a cerut manuscrisul celui de al treilea >Calvar< publicat astăvară în >Tribuna<. Au urmat obișnuitele declarații, apoi vînzolirea tuturor saltarelor și colțurilor din redacția noastră și în cele din urmă încheierea obișnuitului proces verbal despre lipsa de rezultat a perchiziției.

Incă un proces din a cărui vestire nici nu ne mai poate impresiona măcar.

Ultime informațiuni.

— Prin telefon.—

Budapesta, 29 Decembrie.

Fuziunea. Wekerle a declarat azi șefilor partidului kossuthist, că în vorbirea sa de anul nou va anunța fuziunea.

Concert, petreceri.

În Vălceni se va ține petrecere populară în 26 Decembrie 1908 a doua zi de Crăciun în sala ospătării Báthori (Bildhauer Gyula). Se va juca „Nicolae Vulpes” piesă populară în 4 acte. Începutul la 8 ore. Venitul curat e destinat pentru scopuri filantropice.

Felurimi.

Capricii de miliardari. Miliardarul Harry Sandederes din Chicago a dat un banchet special pentru 200 de câini, adunați din casele cele mai bune.

Un alt miliardar, Cher de Soxton a dat un banchet cu ocazia nașterii pisicilor de angora, s'a servit la acest banchet staniu: lapte, cotlete de vițel, ghiață și șocoladă.

Miliardarul Stecher are specialitatea de a da banchele calilor, în prezența amicilor săi.

>Aș vrea< dle hotelier, să-mi servești un prânz care să fie cît se poate de scump. Nu trebuie să te grăbești. Rassi gârdaște-te liniștit.

După câteva zile hotelierul, spune miliardarului că îl poate servi cu o supă de cea mai rară pasere de proveniență din China. Americanul privi pasărea și spuse hotelierului să-i fiarbă numai ochii pasării. — Prețul 3000 de lei.

Un alt excentric miliardar comandă unul mare hotelier să prepare un prânz pe baza unei >idee< ce să stea în opoziție cu temperatura ambiantă. Hotelierul transformă etajul de jos al hotelului în trei compartimente cu trei climăte diferite.

În secțiunea întâia era improvizată o grădiniță tropicală, în care cele mai rare plante >quatoriale< îmbalsamau aerul și printre crângile cărora o mulțime de păsări rare: colibri și alte sburătoare minuscule sburau în plina libertate.

În secția doua era o regiune polară. Țigani îmbrăcați în piel de urși aibi cântau melodii americane.

Secțiunea a treia reprezenta cel mai luxos salon parisiian.

Miliardarul rămase mulțumit.

Economie.

Germania e cel mai bun client al României. (Raportul consulului general al României din Mannheim). După statisticele noastre, a căror reputație e strălucită în străinătate, știm că dintre popoarele cari cumpără articole românești, Belgia era în frunte și mai știm că ea mărește pe fiecare în cantitatea cumpărăturilor din România.

În 1906 Belgia a cumpărat de 152 milioane, Italia 91 milioane, Olanda 54 milioane, Anglia 52, Austria 31, Franța 29, Turcia 27, alte state 28, Germania 23, iar la importul României cel mai însemnat furnizor era Germania, dela care am cumpărat pentru 142 milioane, apoi Austro-Ungaria cu 119, Anglia 62, Franța 19, Italia 18, Turcia 15, Belgia 10 milioane, Rusia 10 milioane, Elveția 7 milioane și Olanda 3—4 milioane.

În baza statisticei acesteia, conchidem că cel mai bun client al României era Belgia, care luă mărfuri românești în valoare de 152 milioane și dela care noi nu cumpăram decît pentru 10 milioane, iar în ce privește Germania, care deține în înalțimea printre furnizorii noștri și cărora li dădem 142 milioane, ea nu luă dela România decît pentru 23 milioane.

Dar iată că unii dintre reprezentanții intereselor comerciale române în străinătate, dl Carl Simon, consulul nostru la Mannheim, ne dovedește azi, că printre statele cari consumă mai mult produsele române, adică cel mai bun client al României, e Germania, bizându-se în acest scop pe statisticele germane.

După acestea din urmă Germania a primit din România:

În 1898 pentru	42,04 milioane fr.
" 1901 "	60, — "
" 1902 "	105, — "
" 1905 "	117,05 "
" 1906 "	247, — "
" 1907 "	187, — "

Diferența colosală între statisticile române și cele germane, consulul român din Mannheim le explică prin faptul că noi trimitem mărfurile române în Belgia și Olanda, ținând seama de locul de descărcare iar nu de destinație.

Ori, prin Belgia și apoi prin Mannheim se răspîndesc în toată Germania de sud-vest cantitățile enorme de cerea din România.

Pentru motivul acesta, e drept, că Germania, care e în fruntea clienților români, să fie în frunte și printre furnizorii României.

Bursa de mărfuri și efecte din Budapesta.

Budapesta, 26 Decembrie 1908.

INCHEIEREA la 1 ORĂ și jum.:

Orâu pe Aprilie 1908 (100 kg.)	25 32—25 34
Săcară pe Aprilie	18 54—18 56
Cucuruz pe Maiu	14 70—14 72
Ovăș pe Aprilie	17 28—17 30

Prețul cerealelor după 100 kg. a fost următor

Orâu nou

De Tisa — — — —	24 K. 90—25 K. 85 fi
Din comitatul Albei —	24 > 70—25 > 60 >
De Pest — — — —	24 > 80—25 > 70 >
Bănkjenesc — — — —	24 > 85—25 > 60 >
De Bacica — — — —	24 > 95—25 > 85 >
Săcară — — — —	20 > 10—20 > 30 >
Orzul de nutref, cvalit. I.	16 > 10—16 > 30 >
> de cvalitatea II.	15 > 70—16 > 00 >
Ovăș de > I.	17 > 25—17 > 50 >
> > > II.	16 > 95—17 > 25 >
Cucuruz — — — —	13 > 80—14 > 20 >

BIBLIOGRAFIE.

Literatură pentru copil și tinerime. Dintre diferitele genuri de literatură, cel mai sărac la noi e genul literaturii pentru copil și tinerime. De câțiva ani o seamă de scriitori au delat ro-cocostă de-a scrie și pentru copil și tinerime, dar foarte puțin și-au ajuns scopul, căci e foarte gingaș acel gen al literaturii. Pentru a putea scrie așa încât copilul să citească cu drag și să înțeleagă, trebuie să cunoști bine felul lor de gândi precum și lucrurile cari li-ar interesa mult și cari le-ar aduce și un folos moral, de dându-l să cugete și să judece.

Apropiindu-se sărbătorile Crăciunului, când toată lumea prin diferite daruri dorește să procure o bucurie copiilor, mi-se pare potrivit să recomand pe cât mă pricep câteva scrieri potrivite pentru tinerime. Amintesc deci: *Eufrosina Edan*: Teatru școlar pentru copil și fată; *brevșura Nr. 14 și 19* din Biblioteca rom. *Socec*; *Geulis*: Povestiri morale pentru tinerime; *Plutarco*: Viața lui Pericle; *Vlahuța*: Din trecutul nostru și România pitorească; *Boureaunul*: Povestiri din copilărie; *Delatissima*: 100 basme și istoricore pentru copii; *Amicis Ed.* Cuore, ce simte inima copiilor.

A mai apărut de curând în editura librăriei *Socec* din Craiova: >Suflete de copil< de *Ana Codreanu*, 97 pag. prețului numai 80 bani. Această carte conține 12 istoricore pentru tinerime. Aceste istoricore corespund cu Motto: >Tuturor copiilor, scrișă din dragoste pentru ei<; iar de vreo trei patru ani dna *Adelina Taslavanu* (A. O. Maior) editează >Biblioteca copiilor și a tinerimii<, și dăușă pare ași fi ajuns mai bine scopul cel are, editând această bibliotecă, a cărei lipsă se simțea de mult și care până acum e unică în felul ei. Din Biblioteca copiilor și a tinerimii au ajuns până acum patru volume; (ăi cart. vol.) fiecare cu conținut foarte variat. Se află în aceste volume povestiri, novele și piese teatrale pentru copil dela 6 la 14 ani. Sunt parte originale, sau localizări ale dnei A. O. Maior, parte scrise de cel mai bun scriitor al noștri, cum sunt: *Carmen Sylva*, *Sadoveanu*, *Brătescu-Voinești*, *Basarabescu*, *Goga*, *Maria Cunțan* ș. a. Sunt bucuți de o nespuse dragăleșie, cari vor ține încordată atenția micilor cititori.

Încheiu deci recomandând cu căldură toate cărțile cele mai sus înșirate, ca potrivite daruri de Crăciun pentru copii și tinerime. B. R.

A apărut: Al XX-lea Raport general al comitetului central al >Reuniunii române de agricultură< din comitatul Sibiuului pe anul 1907, redactat de Victor Tordășianu, secretar.

A apărut în Biblioteca populară a Asociațiunii: Nr. 28 Povestiri de Pop. Retegazul cu o prefață de Oct. Goga. Prețul 30 fil.

Nr. 29 Poezii alere, cu o prefață de I. Chendi. Prețul 20 fil.

Nr. 30 Ionel, principii morale și creștinești de V. Gr. Borgovazu. Prețul 20 fil.

Nr. 31 O seamă de cuvinte de Oct. Goga. Prețul 20 fil.

Nr. 32 Cum să trăim? povește doctorești de A. R. Dobrescu 20 fil.

Se pot căpăta și la Librăria „Tribunei” trimițând suma și portul postal și mărei postale.

Poșta Redacției.

Șeitin. Cele ce ne comunicați despre pârnia ruzinoasă nu poate interesa pe marele public românesc. Ne-am și jena să publicăm astfel de întâmplări cari degrădează societatea.

Poșta Administrației.

Dr. G. C. Beiuș. Nri singuratici din „Tribuna” din 1908 se pot căpăta încă.

T. Potoran. Nădlac. Cere dela V. Păcățanu redactor la „Telegraful Român”. Nagyzeben. Prețul 10 cor.

Redactor responsabil Constantin Savu.

Editor proprietar George Nichin.

Un candidat de avocat

cu 1 Ianuarie 1909 cearcă aplicare în cancelarie advocațională.

Adresa la redacția »Tribunei«.

ANUNȚURI

primeste administrația »Tribuna« pe lângă prețurile cele mai moderate

Un candidat de avocat

dr. jurist cu praxă mare,

lucra de sine statator, știe conduce, caută aplicare în cancelarie advocațională pe 1 Februarie 1909. Condiții modeste.

Adresa :

I. Portoso
în **Lussinpiccolo.**

Anunț.

Se cearcă o femeie inteligentă și de etate, lângă un domn singuratic și cu pozițiune socială onorifică. Epistolele închise să se adreseze la adm. »Tribunei« sub anonimul »Credință și onoare.«

HEICZER FERENCZ

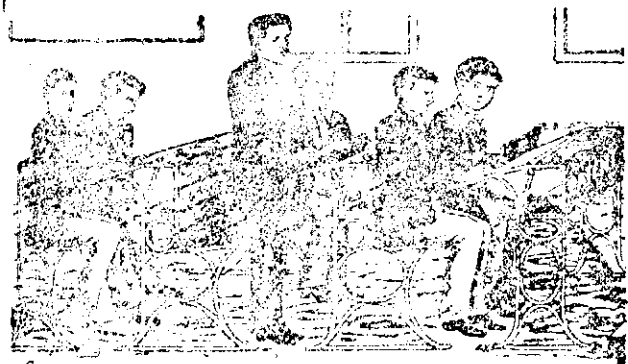
croitor de haine civile prețești și uniforme.
Nağyvárád, strada Körös nr. 22.

Am onoare a aduce la cunoștința onor. preoți că mi-au sosit pentru sezonul de toamnă și iarnă postavurile negre, cari își păstrează culoarea și le țin în magazinul meu bine asortat, pentru comanda din provincie

ajunge o reverendă de model, sau o haină, la dorință mă duc ori unde cu plăcere pe cheltuiala mea proprie.

Tot asemenea țin în magazin postavurile cele mai noi și moderne din patrie, franceze și engleze pentru tot felul de pardesiuri și paltoane de iarnă foarte bune.

Cele mai moderne mobile de fier și aramă și cele mai practice bănci higienice de școală și mobilarea locuințelor, hotelurilor, spitalelor și

școlilor, precum și obiecte fabricate din cele mai bune materiale din țară, lucrările cele mai solide de artă și construcție se livrează numai de către firma

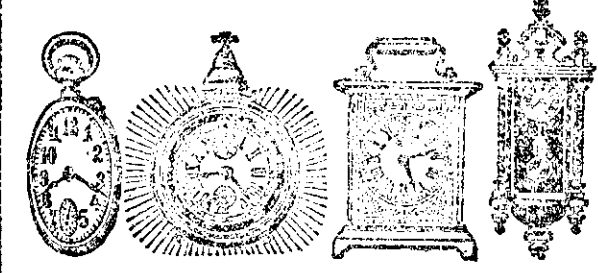
Bernhardt Rezső utóda

Brassó, str. Fekete nr. 33.

-Tot acolo e cancelaria și fabrica montată cu cele mai noi mașinării. —

Cum să vă dovedesc

că ciiornicile date mie vor fi reparate punctual! Cel mai simplu mod de a trimite ciiornicile stricate pe postă. —

Neu Vilmos
ciiornicar și giuvaergiu
Seghedin
Laudon-u. 24.

Unde se repară ciiornicile în mod

special, prompt cu garanție de 8 ani și prețuri favorabile. —
Ține în depozit ciiornice de buzunar, pendule și ciiornice cu alarmă, precum și bijuterii și obiecte pe argint de China, cu prețurile cele mai favorabile. — Campără frânturi de aur și de argint cu prețurile cele mai mari sau le schimbă bu obiecte noi.
Comanda din provincie se săvârșesc punctual și se împachetează cu mare îngrijire.

Crema Salvator cel mai bun cosmetic pentru mâni și față, contra pișturilor și a necurătențiilor de pe față. 1 borcan 1 cor.

Pudra Salvator, apără fața de părleală și face pelea albă ca laptele. Albă, roză și crem, 1 cutie 1 coroană.

Săpun Salvator, în timpul cel mai scurt face pelea fină și fragedă. 1 bucată o coroană.

Praf de pele Salvator Nr. III. un medicament sigur contra a-sudării mânilor și a picioarelor, absolut nestricăcios. 1 cutie 1 coroană.

Spirit de vin (Franzbrandwein) Salvator. Un medicament de casă cunoscut care nu trebuie să lipsească din nici o casă. Se recomandă la orice răceală, durere de cap, migrenă, junghiuri, reumă și ischios. Prețul unei sticle 1 coroană.

Schwedische Tropfen. (Picături de Șvedia) o doftorie probată contra boalelor de stomac. O sticlă originală 1 coroană.

Balsam pentru bătători depărtează repede bătătură, pelea întărită sau negei. Prețul unei sticle cu pensulă 70 fileri.

Toate aceste preparate sunt numai atunci veritabile, dacă sunt provăzute cu marca de scut »Salvator«.

Comanda din provincie se execută prompt și cu băgare de seamă.

S. Mittelbach,
farmacia și drogheria la Salvator.
Zagrab
(Croatia).

TRISKA J.
Primul depozit de pianе din tot Ardealul.
Kolozsvár (Cluj) Sétatér utcza Nrul 10
Recomandă pianurile și pianinele sale provenite din fabricile celebre din țară și din străinătate precum și atelierul său de reparat instalat din nou, în care pianurile vechi și stricate să repare repede, prompt și ieftin cu mijloace moderne.
Pianuri cu chitri leftine.

Prima fabrică pentru slefuitul sticlei, pentru lucrări artistice de sticlărie și fabrică de oglinzi din sudul Ungariei
Arad V, Pécskai-ut 17. Telefon 525.
și-a pus în funcțiune uzinele sale în ziua de 21 Oct. 1908.
Efectuește repede și ieftin comanzile următoare:
Oglinzi șlefuite sau simple, lucrări de sticlărie artistică încadrate în aramă pentru instalații de vitrine, geamuri călite, oglinzi de Veneția. Lustruiri — de oglinzi vechi cu prețuri moderate. —

La Librăria „TRIBUNEI”

se mai află de vânzare următoarele cărți:

Biblioteca „Minervei”.

	Cor.	5—	plus	30	fil.	porto
Istoria literaturii românești, vol. I de N. Iorga	—	—	—	—	—	—
Istoria literaturii românești, vol. II de N. Iorga	—	—	—	—	—	—
Neamul Românesc în Ardeal și Țara ung., vol. I de N. Iorga	—	—	—	—	—	—
Neamul Românesc în Ardeal și Țara ung., vol. II de N. Iorga	—	—	—	—	—	—
Negoțul și meșteșugul din trecutul românesc de N. Iorga	—	—	—	—	—	—
Neamul Românesc din Bucovina de N. Iorga	—	—	—	—	—	—
Prin Bulgaria la Constantinopol de N. Iorga	—	—	—	—	—	—
Gânduri și sfaturi ale unui ca ori-care altul de N. Iorga	—	—	—	—	—	—
Lupta pentru limba românească de N. Iorga	—	—	—	—	—	—
Nuvele de I. Slavici	—	—	—	—	—	—
Din Bătrâni, narațiune istorică de I. Slavici	—	—	—	—	—	—
Șoimii, ediția II-a de M. Sadoveanu	—	—	—	—	—	—
Povestiri, ediția II-a de M. Sadoveanu	—	—	—	—	—	—
Insemnările lui Manea Neculai de M. Sadoveanu	—	—	—	—	—	—
Vremuri de Bejenie de M. Sadoveanu	—	—	—	—	—	—
Povestiri din Răsboi de M. Sadoveanu	—	—	—	—	—	—
Povestiri alese, tradus de M. Sadoveanu	—	—	—	—	—	—
La noi în vișoară de M. Sadoveanu	—	—	—	—	—	—
Dureri înăbușite de M. Sadoveanu	—	—	—	—	—	—
O istorie de demult de M. Sadoveanu	—	—	—	—	—	—
Prin Vraja dragostei de Vasile Pop	—	—	—	—	—	—
Domnița Viorica de Vasile Pop	—	—	—	—	—	—
Cum să iubim? nuvele de Vasile Pop	—	—	—	—	—	—
Cum iubește o fată, ediția II de Vasile Pop	—	—	—	—	—	—
Impresii de Ilarie Chendi	—	—	—	—	—	—
Pescarul de Islanda, tradus de C. Sandu Aldea	—	—	—	—	—	—
Sfaturile unui plugar luminat de C. Sandu Aldea	—	—	—	—	—	—
Drum și Popas, note de drum de C. Sandu Aldea	—	—	—	—	—	—
Cărticica Plugarului de C. Sandu Aldea	—	—	—	—	—	—
Pe Drumul Bărăganului de C. Sandu Aldea	—	—	—	—	—	—
Selecțiunea metodică a cerealelor de C. Sandu Aldea	—	—	—	—	—	—
Clipe de liniște de A. Vlahuță	—	—	—	—	—	—
România pitorească de A. Vlahuță	—	—	—	—	—	—
Popasuri vânătoarești de Ioan Bârseanu	—	—	—	—	—	—
Dor pustiu de Ioan Bârseanu	—	—	—	—	—	—
Din toate, poezii de Radu D. Rosetti	—	—	—	—	—	—
Epigrame de Radu D. Rosetti	—	—	—	—	—	—
Pe lângă vatră, pilde și glume țărănești de Ioan Adam	—	—	—	—	—	—
Constanța pitorească de Ioan Adam	—	—	—	—	—	—
Năzuinți, povestiri de Ioan Adam	—	—	—	—	—	—
Chipuri și graiuri din Bucovina de Em. Grigorovitza	—	—	—	—	—	—
Chipuri și suflete de Al. Cazaban	—	—	—	—	—	—
Moșneagul dela Munte de Brun și O. Papahagi	—	—	—	—	—	—
În lumea de azi de Zola Verzea	—	—	—	—	—	—
Iuliu Cezar, Shakespeare, trad. de D. N. Ghika	—	—	—	—	—	—
Ghipuri dela Mahala de N. N. Beldiceanu	—	—	—	—	—	—
Critice 1866—1907 vol. I de Titu Maiorescu	—	—	—	—	—	—
Critice 1866—1907 vol. II de Titu Maiorescu	—	—	—	—	—	—
La Sezătoare, povești și snoave de Virgil Caraiivan	—	—	—	—	—	—
Raționalitate în artă, principii, fapte de A. C. Cuza	—	—	—	—	—	—
Martirii, roman de Constanța Hodoș	—	—	—	—	—	—
Culegere de descănțele din Jud. Romaniți de Dr. D. Ionescu	—	—	—	—	—	—
Cântarea României, din sec. XIX de M. Durla dela Bran	—	—	—	—	—	—
Nu se cuvine de Marin Florea Livescu	—	—	—	—	—	—
Iluzii, roman de Ludovic Dauș	—	—	—	—	—	—
Doamna Oltea de Ludovic Dauș	—	—	—	—	—	—
Cugetări de Adina Gr. Olanescu	—	—	—	—	—	—
Zorile, dramă istorică de St. O. Iosif	—	—	—	—	—	—
Caleidoscopul lui A. Mirea, publicată de D. Anghel și St. O. Iosif	—	—	—	—	—	—
Credințe, poezii de St. O. Iosif	—	—	—	—	—	—
Extaz, poezii de Maria Baiulescu	—	—	—	—	—	—
Poezii, de Octavian Goga	—	—	—	—	—	—
Cântarea cântărilor de Corneliu Moldovan	—	—	—	—	—	—
Zări senine, poezii de A. Mândru	—	—	—	—	—	—
Din lumea basmelor de I. T. Mera	—	—	—	—	—	—
O viață, traducere de Em. Gârleanu	—	—	—	—	—	—
Vulturii, schițe și nuvele de I. Basarabescu	—	—	—	—	—	—
Educația Voinței, traducere de Nic. Pandelea	—	—	—	—	—	—
Ilie Marin, istorioară pentru tinerime de H. P. Petrescu	—	—	—	—	—	—
Între Someș și Prut, schițe de Aug. Paul	—	—	—	—	—	—
100 basme și istorioare pentru copii de Ioana C. Delatissima	—	—	—	—	—	—
Din zilele noastre grele, discursuri de M. C. Cantacuzino	—	—	—	—	—	—
Povestiri morale pentru tinerime, de d-na de Genlis	—	—	—	—	—	—
Poezii de Z. Bărsan	—	—	—	—	—	—
În Bucegi de Nestor Urechia	—	—	—	—	—	—
Sângele Solovenilor, de Caton Teodorescu	—	—	—	—	—	—
Povestiri din copilărie de Eugen Boureanu	—	—	—	—	—	—
Rușii și Români, de C. Moruzi	—	—	—	—	—	—
Fabule și fabuliști, de Cristin S. Negoescu, prof.	—	—	—	—	—	—
Valuri alinate de Carmen Sylva, trad. de G. Coșbuc	—	—	—	—	—	—
Răsplată, nuvele de N. Dunăreanu	—	—	—	—	—	—
Chinuții, nuvele de N. Dunăreanu	—	—	—	—	—	—
Poezii postume de M. Eminescu	—	—	—	—	—	—
Geniu pustiu de M. Eminescu	—	—	—	—	—	—

Procurați

dela librăria „TRIBUNEI”

Arad, str. Deák Ferencz 20

„Cantorul Bisericesc”

aranjat de

GEORGE BUJIGANU

învăț. în Deliblata.

Cel mai practic op bisericesc, cea mai bogată antologie a cântărilor bisericești la români.

Indispensabila lui necesitate o documentează iuțala cu care a trecut prima ediție în un an 1000 exemplare.

Opul să extinde pe 444 pag. octav marș pe 2 coloane, litere latine, tipar roșu și verde. Cuprinde rînduilele tuturor sărbătorilor de peste an, precum și tipul bisericesc. Op aprobat de consistor!

Legătură artistică, confecționat la prima compactorie din Budapesta.

Prețul unui exemplar broșat 10 cor. legat în pânză frumos aurit 12 cor. legătură lux 1/2 piele 14 cor. Lux se mai află, numai după comanda specială bucata 16 cor. plus porto postal 60.

Fiecare exemplar e provăzut cu scoarță toare (tock).

Întrebuințarea „Cantorului Bis.” dispunează pe toate celelalte cărți bisericești ca: mineiul, triodul, penticostarul, vîlnicul etc.

Pe table e gravată sfânta Treime și 4 evangeliști, după Smigelschi.

Raritate bisericească, mai 20 exemplare de vânzare.

Cel mai frumos dar de sărbători bisericești și specialiștilor bisericești.

Administrația tipografică și librăriei „Tribune”

